

BURDUR İLİ MEHMET AKİF ERSOY HALK EĞİTİM MERKEZİ ÇALIŞMALARI KAPSAMINDA ALACA DOKUMALARI

ALACA WEAVING AS PART OF BURDUR MEHMET AKİF ERSOY PUBLIC EDUCATION CENTER STUDIES

Hürrem Sinem ŞANLI¹

Zeynep TEZEL²

ÖZ

Halk eğitimi yetişkinin davranış, düşünce ve eylemlerinde değişiklik yaratmayı sağlayacak yeni bilgilerin, becerilerin kazandırılmasını amaçlar. Bu amacın gerçekleştirilmesi için yetişkinlerin eğitsel gereksinimlerinin, ilgilerinin ortaya çıkartılması, eğitsel araçların saptanması, öğretim işleri için planlamanın yapılması, uygulanması ve değerlendirilmesi ve yetişkinlerin bu sürece katılması sağlanmalıdır. Burdur Mehmet Akif Ersoy Halk Eğitim Merkezinde, yöredeki kadınlara bu imkân sağlanmaktadır. Bu çalışmada söz konusu merkezin faaliyetlerinden bir kesit ve yörenin dokuma geleneği (Alaca dokumaları) ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Burdur Halk Eğitim Merkezi, Alaca dokumaları, halk eğitimi, kadın eğitimi.

ABSTRACT

Public education aims to teach new knowledge and skills that will create changes in adults' behaviors, thinking and actions. To realize this purpose, it is necessary to determine the educational requirements, interests of adults, determine the educational tools, make plans about educational works, practice and evaluate those plans and make sure adults take part in this process. In Burdur Mehmet Akif Ersoy Public Education Center, this opportunity is provided to local women. In this study, a section and weaving tradition of the region (Alaca weaving) from the said center's works was taken.

Keywords: Burdur Public Education Center, Alaca weaving, public education, women education.

¹ Doç.Dr., Gazi Üniversitesi, Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi, Aile ve Tüketici Bilimleri Eğitimi Bölümü Gölbaşı-Ankara, e-mail: hurrem@gazi.edu.tr

² Doç.Dr., Gazi Üniversitesi, Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi, Aile ve Tüketici Bilimleri Eğitimi Bölümü Gölbaşı-Ankara, e-mail: ztezel@gazi.edu.tr

1. GİRİŞ

Hayat aralıksız bir öğrenimle doldurulmalı ve zenginleştirilmelidir. Bunu verecek olan halk eğitimidir. Halk eğitimi, Türkiye için çeşitli kültürel, toplumsal, iktisadi ve siyasi nedenler yüzünden ayrı bir önem kazanmıştır (Türk, 1968:95).

Halk eğitimi yetişkinin davranış, düşünce ve eylemlerinde değişiklik yaratmayı sağlayacak yeni bilgilerin, becerilerin kazandırılmasını amaçlar. Bu amacın gerçekleşebilmesi için yetişkinlerin, kendileri için düzenlenecek bir eğitim programının (eğitsel gereksinimlerin, ilgilerin ortaya çıkarılması, eğitsel araçların saptanması, öğretim işleri için planlamanın yapılması, uygulanması ve değerlendirilmesi gibi) her sürecine katılımları sağlanmalıdır. Yetişkinleri yok sayan, onları göz ardı ederek hazırlanan programın gerçekleşme olanağı yok gibidir (Bilir, 2004:100).

Halk eğitiminde çevrenin var olan eğitim ihtiyaçlarına dayalı hizmet üretilir. Bu bakımdan halk eğitimi kurumlarında kurum-çevre etkileşiminin sağlanması diğer eğitim kurumlarından çok daha önemlidir. Kurum-çevre etkileşimi sağlanarak çevrenin eğitim ihtiyaçları kurumun amaçlarına yansıtılmıyorsa halk eğitimi kurumunun varlık nedeni ortadan kalkar (Tekin, 1991:14-15).

Günümüzde ister gelişmiş isterse az gelişmiş ülkeler olsun ülkelerin sosyal, ekonomik, kültürel ve demografik açıdan kendine has bazı özellikleri bulunmaktadır. Ülkelerin bu özelliklerinin dikkate alınarak mevcut insan gücünün yöreye uygun şekilde yetiştirilebilmesinde örgün eğitim kurumlarının yanı sıra yaygın eğitim kurumlarına büyük ihtiyaç bulunmaktadır (Murat, 2009:28). Yetişkinlerin ihtiyaçlarına göre hazırlanacak eğitim programları ve eğitim etkinlikleri yetişkinlerin bu eğitim etkinliklerine katılma oranlarını da artıracaktır. Yetişkinlerin görüşleri, ilgileri ve ihtiyaçları dikkate alınarak hazırlanan eğitim programları aynı zamanda yetişkinlerin çalışma durumlarına, kişisel özelliklerine, zamanlarına, maddi olanaklarına görede hazırlanırsa gerçek anlamda başarıya ulaşacaktır (Tatar, 2009:59).

Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliği'nin 46. maddesine göre, Halk Eğitimi Merkezleri okuma-yazma, meslekî ve teknik ile sosyal ve kültürel olmak üzere üç ana bölümde kurs düzenler. Meslekî ve teknik kurslar; kişilere meslekî bilgi ve beceri kazandırmak ve onların bu yönlerini geliştirmek, boş zamanlarını değerlendirmek, kendi ihtiyaçlarını karşılamalarını sağlamak amacıyla “beceri geliştirme kursları”, iş gücü piyasasının ihtiyaç duyduğu nitelikte meslek elemanı yetiştirmeye yönelik “meslek kazandırma kursları” olmak üzere iki şekilde düzenlenir. Meslek kazandırma kurslarında, mesleğin gerektirdiği temel bilgi ve beceri konuları, isteğe bırakılmadan zorunlu olarak işlenir. Aynı şekilde teknoloji bilgisi, iş güvenliği, verimlilik, girişimcilik ve benzeri derslere de kurs süresince yer verilir. Kurslar, çevrede yapılacak kapsamlı eğitim ihtiyaçlarını belirleme çalışmaları sonucuna göre planlanır ve düzenlenir. Bu çalışmalar yıl boyunca aralıksız devam eder. Ancak ağustos, eylül ve ekim aylarında yoğunlaştırılır. Eğitim ihtiyaçlarını belirleme çalışmaları; kursların yanı sıra kurs dışı eğitsel etkinlikler için de yapılır (http://mevzuat.meb.gov.tr/html/26080_0.html).

Miser (1969:107-108)'in ifade ettiği gibi, Halk Eğitim Merkezlerindeki etkinliklere ilişkin üç tipik özellik görülmekteydi. Bunlar; kadınlara yönelik kurs ve programlara öncelik verilmesi, kadınlara yönelik kurslarda uygulanan program çeşitlerinin sınırlı olması ve kadınlara yönelik kursların kadınların “ev kadını” niteliğini artırmaya yönelik olmasıydı.

Kadın eğitiminden öncelikle hedeflenen, kadın nüfusun verimliliği ve gelirlerini artırmak, refah düzeylerini yükseltmek, ekonomik başarısının artırılmasına katkıda bulunmak, böylece yoksulluğu yenmek ve ailenin yaşam koşullarını iyileştirmektir. Ayrıca kadın eğitimi programlarıyla; nüfus artış hızını düşürmek ve çevreyi korumak amaçlanmaktadır. Kadınların ekonomik verimliliğini toplumsal ve kültürel etmenler etkilediğinden, kadınların kalkınma çabalarına etkin bir biçimde katılmaları konusu düşünülmeli ve tartışılmalıdır (Adem, 1993:336).

Kır topluluklarında kadın, üretim süreci ve geçim uğraşı alanlarında erkek kadar görev üstlenmiştir. Ancak, kente göçüp geldiklerinde, eğitimsiz ve vasıfsız olduğundan ev dışı işlerde çalışma olanağı bulamamıştır. “Kadının yeri evidir.” gibi söylemler geleneksel kültürün edilgen baskısıyla evine kapanıp kalmıştır. Kadının bu durumdan kurtuluşu, onun kentin yetiştirme durumlarından yararlanarak yeteneklerini geliştirip, beceri sahibi olmasına kadar sürmektedir (Bilir, 2004:99).

Hiç kuşkusuz, ekonominin insangücü ihtiyaçlarından, beceri eğitiminden söz edilirken kadın ve erkek ayrımı yapılmamaktadır. Halk Eğitim Merkezlerinin (HEM) kadınlara yönelik programlarda; kadınların yeterliklerini geliştirerek kendilerini gerçekleştirme, ülke kalkınmasına daha fazla katkıda bulunabilme olanağına kavuşmalarının dikkate alınmasına gerek vardır (Miser, 1969:112).

Kurslara katılımda cinsiyet faktörüne göre yapılan değerlendirmelerde kadınların çoğunlukta olması, Halk Eğitimi Merkezlerinin sadece kadınlara yönelik biçimdeki kursları açtığı izlenimi oluşmasına neden olmuş, Halk Eğitimi Merkezleri tarafından açılan ve bir meslek edindirmeye yönelik olan mesleki-teknik kurslar göz ardı edilmiştir. Bugün Halk Eğitimi Merkezlerinin düzenlediği kurslar içinde sertifikalı programlar, katılanlara bilgi ve beceri kazandırmayı hedefleyen ve yeni iş olanakları yaratan bir işleve sahiptir (Tezcan, 2012:29).

Tatar (2009:141-142)'in araştırma bulgularına göre; kadınların büyük bir kısmı ve erkeklerin de yarısı mesleki beceri kazandıracak ve gelirlerinin artmasına katkı sağlayacak kurslara katılmak istemektedirler. Herhangi bir beceriye sahip olmadıklarından meslek sahibi olmadıklarını belirten kadınlar, bu kurslar yoluyla çeşitli beceriler edinmek istemektedirler. Erkekler ise bu kurslar yoluyla hem beceri kazanmak hem de mobilyacılık vb. ek işler yaparak gelir düzeylerini artırmak istemektedirler.

Öğrenim görmüş olan kadınlar, bilgilerini toplumun yararına sunmaktadırlar. Eğitimde kadınlara erkekler kadar fırsat verildiğinde, kadınlar erkeklerle yarışa girebilirler ve onlardan daha çok kazanç sağlayabilirler. Kadınların kazançları arttıkça, kız çocuklarının eğitiminde verimlilik de artacaktır. Daha çok kız okula gidince, sağlık durumu gelişecek, doğurganlık düşecek ve gelecek kuşaklar daha iyisini yapmak için donatılmış olacaklardır. Öz olarak başarı, kartopu gibi giderek büyüyecektir (Adem, 1993:345).

2. ALACA DOKUMALARI

Alaca; pamuklu ve dayanıklı bir dokuma olup Anadolu'nun birçok yöresinde dokunan ancak dokunduğu yöreye göre isimlendirilen bir dokumadır. Alaca dokumaları her yörede farklı renkler ile desen oluşturularak dokunmaktadır. Bu yöredeki alaca dokumalara Burdur Alacası denir. Bu nedenle farklı isimlerle adlandırılmaktadır. Örneğin, Burdur'a bağlı Gölhisar ilçesi İbecik beldesinde dokunan doğal pamuklu başörtülük (dastar) bezi de "*İbecik bezi*" adıyla bilinmektedir (Fotoğraf 1).



Fotoğraf 1. "İbecik bezi" dokuması

Alaca dokumaları Burdur'un en eski el sanatlarından biridir ve 1950 yıllarına kadar ilin önemli bir geçim kaynağı olmuştur. Zaman içinde üretimde makinelerin ve

kimyasal malzemelerin kullanılması, geleneksel el dokumalarının yavaş yavaş ortadan kalkmasına sebep olmuştur.

1930 yılına dek herhangi bir kuruluşa bağlı olmadan süregelen Alaca dokumacılığı 1930 yılında, dokuma kooperatifinin kurulması ile yeni bir sürece girmiştir. 1950'lerden önce özellikle kent merkezinde birçok ailenin geçim kaynağı olmuşsa da, Türkiye'de fabrikasyon üretiminin artması sonucu Alaca dokumacılığı eski değerini giderek yitirmiştir (Oyman, 2005:112). Yaklaşık 150 yıllık tarihe sahip olan, halkın en önemli geçim kaynağı haline gelen Alaca dokumacılığı fabrika sistemine geçildikten sonra kendini yenileyemeyince yerini halıcılığa bırakmış, bu nedenle halkın önemli bir geçim kaynağı yok olmuştur (<http://www.sabah.com.tr/Akdeniz/2013/02/22/150-yillik-alaca-dokumasi-geri-dondu>).

Alaca dokumasının canlanması, yeniden geçim kaynağı hâline gelebilmesi için gösterilen çabalar sonucunda Burdur'un ünlü Alaca dokuması, 2004 yılında Burdur Belediyesi'nin AB fonlarından aldığı hibeyle kurduğu atölyede yeniden eski günlerine dönmüştür. Geleneksel yöntemlerle dokunan ürünlere yeni tasarımlar yapılarak tüketiciye farklı kullanım alanları yaratılmaktadır. Yeni tasarımlar ile yapılan ürünler günümüz modern yaşamına uyarlanarak farklı desen, renk, kompozisyon özellikleri ile gelişme göstermektedir. Bu gelişmeler yörede yaşayan yerli halkın geçim kaynağına katkıda bulunmaktadır. Masa ve sehpa örtüleri, atkı, şal, sini bezi, göynek, peştamal, el bezi, peçete, peşkir vb. olarak üretilen Alaca dokumaları (Fotoğraf 2, 3, 4, 8, 9 ve 10) özgün moda tasarımı olarak piyasada yerini almaktadır. Günümüzde Burdur Belediyesi Halısarayı binasında mevcut tezgâhlarda Burdurlu kadınlar tarafından Alaca dokumaları bütün güzelliği ile dokunmaya devam etmekte, turistlerin giyimine ve evlerine ayrı bir sanatsal estetik katmaktadır (<http://kurumsal.kulturturizm.gov.tr/turkiye/genel/kulturatlasi/burdur-alacasi--burdur-bezi>).

Soysaldı ve Balkanal (2011:155), Burdur Belediye Başkanlığı (BİMTAŞ) tarafından “Burdur Alaca Dokumaları Atölyesi” kurulduğunu, bu atölye içinde hem “Alaca bezi” (Alaca dokuma) hem de “İbecik bezi” yeni tasarım ürünler oluşturularak üretilmeye devam edildiğini, bu atölyenin Burdur’lu kadınlar için yeni bir meslek dalı oluşturduğunu, hem “Alaca dokumaları” hem “İbecik bezi”nin günümüzde de yaşatılması açısından yöre için önemli bir gelişme olduğunu ve yöredeki yerel ve idari yönetimlerin bu konuda başlatılan çalışmalara desteklerini sürdürmeleri gerektiğini ifade etmektedirler



Fotoğraf 2. Alaca dokumaları detay (Aysen Soysaldı, 2014)



Fotoğraf 3. Alaca dokuması (Aysen Soysaldı, 2014)



Fotoğraf 4. Alaca dokuması (Aysen Soysaldı, 2014)

3. BURDUR MEHMET AKİF ERSOY HALK EĞİTİM MERKEZİ DOKUMA KURSU

Alaca dokumasının yaşatılması ve yöredeki kadınlara gelir imkanı yaratılması için Burdur Mehmet Akif Ersoy Halk Eğitim Merkezi öncülük eden bir diğer kurumdur. Burdur Mehmet Akif Ersoy Halk Eğitim Merkezi çalışmalarına; Cumhuriyet sonrası 1926 yılında, 789 sayılı kanunla Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde bir şube açılarak başlamıştır. 1960 yılında Halk Eğitim Genel Müdürlüğü kurulmuş 1983 yılında ise Genel Müdürlüğe, Mesleki Teknik Eğitimin de katılımı ile Çıraklık ve Yaygın Eğitimi Genel Müdürlüğüne bağlı olarak faaliyetini sürdürmüştür. 2011 yılında ise, Milli Eğitim Bakanlığının yeniden yapılanması ile, Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü kurulmuş ve Merkez bu genel müdürlüğe bağlı olarak faaliyetlerine devam etmektedir (<http://www.burdurhem.meb.k12.tr/>).

Alaca dokumasının yaşatılması ve yöredeki kadınlara gelir imkânı yaratılması için Burdur Mehmet Akif Ersoy Halk Eğitim Merkezi tarafından 2012/2013 eğitim öğretim yılında 29 kadın kursiyer, 2013/2014 eğitim öğretim yılında 24 kadın kursiyer için 2 kadın usta öğretici ile Alaca Dokuma Kursu açılmıştır (Fotoğraf 5, 6 ve 7). Kursiyerlerin yaş aralığı; 20-30 yaş arası 13 kursiyer, 30-40 yaş arası 24 kursiyer, 40 yaş ve üzeri 16 kursiyerdir. Eğitim durumlarına göre; ilkokul mezunu olanlar 19 kişi, ortaokul mezunu olanlar 9 kişi, lise mezunu olanlar 23 kişi ve yüksekokul mezunu olanlar 2 kişi şeklindedir. Kursiyerlerden sadece 2 kişi çalışmakta olup 51 kursiyer ev hanımıdır. Kursa katılım için kurum web sayfasından duyuru yapılmakta olup bireyler şahsi başvuru ile kayıt yaptırmaktadır. Kurs sonunda yılsonu sergi yapılmakta ancak üretilen dokumalar (Fotoğraf 8, 9 ve 10) kurum tarafından satışa sunulmamaktadır.



Fotoğraf 5, 6 ve 7. Kurs merkezinde üretilen Alaca dokumaları-üretim aşamaları
(Aysen Soysaldı arşivinden, 2014)



Fotoğraf 8, 9 ve 10. Kurs merkezinde üretilen Alaca dokumaları

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Yaygın eğitimin hem bireysel hem de toplumsal düzeyde ekonomik ve sosyal faydaları bulunmaktadır. Yaygın eğitim ile toplumdaki bireylere gerekli nitelikler ve beceriler kazandırılmakta, belli niteliklere sahip insan gücü ile de istenilen ekonomik gelişme sağlanabilmektedir. Yaygın eğitimin ekonomik faydaları yanı sıra; bireysel gelirle birlikte hane halkı gelirlerinde artış, daha iyi birey ve kamu sağlığı, demokratikleşme, yoksulluğun ve eşitsizliğin azaltılması, artan çevre bilinci ve suç oranında düşme gibi sosyal faydaları da bulunmaktadır (Murat, 2009:43).

Halk Eğitim Merkezleri başlangıçta, ağırlıklı olarak okuma yazma öğretimi görevini sürdürürken her zaman eğitim ve her yaşa eğitim prensibi ile her türlü meslek kursları, sosyal kültürel gelişim ve kişisel gelişim kursları açmıştır. Alaca dokumaları kursları da bu kapsam içerisinde yer almaktadır.

Verimlilik eğitim planlamasının temel kavramlarından olup bir eğitim sisteminin verimlilik derecesi sistemin herhangi bir düzeyine ya da belirli bir programa giren öğrencilerle çıkan öğrenciler ve toplumun eğitilmiş insana olan ihtiyacı arasındaki nitel ve nicel ilişki belirler. Girdiler ve çıktılar arasındaki ilişki iç verimlilik, çıktılar ile toplumun ihtiyacı arasındaki ilişkiye dış verimlilik (Bülbül, 1987:399). Bir halk eğitimi kurumunun dış verimliliği yüksek olmalıdır çünkü halk eğitimi etkinliklerinin sonuçları

toplumda hızlı gözlenir. Yetişkin yakın dönemde karşılaştığı sorunları çözmek için eğitime katılıyorsa ve eğitimde edindiklerini toplumda hemen kullanmıyorsa ya da kullanamayacağına inanmışsa eğitime devam etmez. Dış verimliği yüksek olmayan bir halk eğitimi kurumunun yaşama şansı sınırlı olacaktır (Tekin, 1991:16).

Halk eğitimi alanında, özellikle hedef nüfus gruplarının eğitime ilişkin özellikleri ve eğitim ihtiyaçlarını saptamaya, bunlara dayalı olarak eğitim programları geliştirmeye, yeni örgütsel yapıların etkili derecelerinin sınanmasına; halk eğitimi alanında görevli bulunan veya görevlendirilecek olan öğretici kadronun eğitim ihtiyaçlarının saptanmasına, bunlar için eğitim programları geliştirilmesine büyük ihtiyaç vardır. Bu araştırmaları ve geliştirme çalışmalarını, üniversitenin ilgili diğer birimleriyle işbirliği halinde halk eğitimi bölümleri yapabilir (Bülbul, 1987:297).

Benzer şekilde, Toroslu vd. (2008:151)'nin yaptığı araştırmada da mevcut HEM'lerde çalışan eğitmen, yönetici ve öğrencilerin profilleri ile ilgili bilgi verilmektedir. Bulgular doğrultusunda bir takım düzenlemelerin yapılması gerekliliğine dikkat çekmektedirler. HEM'lerde eğitimcilerin ve yöneticilerin yeterliliklerinin arttırılmasında yarar görmektedirler. Eğitimcilerin HEM'ler bazında branş dağılımlarının yeniden değerlendirilmesi ve kurslara katılımın artması için, gelir getirici kursların bölgesel olarak belirlenip, kursların bu doğrultuda açılması gerektiğini belirtmektedirler.

Burdur Mehmet Akif Ersoy Halk Eğitim Merkezi tarafından 2012/2013 eğitim öğretim yılında 29 kadın kursiyer 2013/2014 eğitim öğretim yılında 24 kadın kursiyer eğitim görmüştür. Kursiyer sayısının artması beklenirken azalmasına üretilen dokümanların satış imkanlarının azlığının ya da olmamasının neden olduğu düşünülmektedir.

Tezel (2013:362), kursiyerlerin aldıkları eğitim ile ailesinin ihtiyaçlarını karşılayarak aile ekonomisine katkı sağlamayı amaçladıklarını bildirmiş ve kursiyerlerin çoğunluğunun halk eğitim merkezi kurslarından arkadaş tavsiyesi ile haberdar olduğunu, söz konusu faaliyetlerin daha geniş kesime ulaşması amacıyla yerel

televizyon, radyo gibi yayın organlarında tanıtıcı ve bilgilendirici programlar yapılmasını önermiştir.

Kurslara dair duyuruların sadece kurum web sayfasından değil diğer iletişim araçları (bilboardlar, el ilanları vb.) ile yapılması kursa katılım sayısını olumlu yönde etkileyebilir.

Kursiyerlere, aynı zamanda web tasarımı, internet kullanımı hakkında bilgi ve beceri kazandırılmasının kursa katılan kadınların üretimlerini/ürünlerini daha geniş kitlelere duyurmak, tanıtmak ve pazarlamak adına faydalı olacağı, klasik pazarlama yöntemlerinin haricinde güncel pazarlama tekniklerinin de kurs kapsamında programa dahil edilmesiyle kadınlar açısından kurs verimliliğinin arttırılabileceği düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

ADEM, M., (1993). "Kalkınmada Kadın Eğitimi". **Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi**, Cilt:26, Sayı:2, 335- 355.

BİLİR, M., (2004). "Kentleşme Sürecinde Yetişkinlerin Eğitim Gereksinimi". **Ankara Üniversitesi Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi**, 37(1), 98-121.

BÜLBÜL, S., (1987). "Halk Eğitimcilerin Yetiştirilmesinde Üniversitelerin Rolü ve Yeri". **Hacettepe Ü. Eğitim Fakültesi Dergisi**, Özel Sayı (1-2): 282-300.

MISER, R., (1969). "Halk Eğitimi Merkezlerinin Kadınlara Yönelik Kurslarında Program Önceliği". **Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi**, Cilt:30, Sayı:1, 101-113.

MURAT, S., (2009). **Dünden Bugüne İstanbul'da Yaygın Eğitim**, İstanbul Ticaret Odası Yayınları, Yayın No:2009-8, İnkılâp Kitabevi Baskı Tesisleri, İstanbul.

OymaN, N.R., (2005). "Burdur İli Geleneksel Dokumaları ve Günümüzdeki Durumu", **1. Burdur Sempozyumu**, 16-19 Kasım, 112- 122, Burdur.

SOYSALDI, A., Balkanal, Z., (2011). **Burdur'da Yapılan Bir El Dokuması "İbecik Bezi"**, III. Uluslararası Türk El Dokumaları (Tekstil) ve Gelenekli Sanatlar Kongresi/Sanat Etkinlikleri, 30-31 Mayıs, Selçuk Üniversitesi Selçuklu Araştırmaları Merkezi Yayınları, Anka Basım Yayın Ltd. Şti., 149-156, Konya.

TATAR, Z., (2009). **Yetişkinlerin Kentlileşme ve Eğitim İhtiyaçlarına İlişkin Görüşleri (Eskişehir İli Örneği)**, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

TEKİN, M., (1991). "Halk Eğitimi Örgütlerinin Özellikleri ve Halk Eğitimi Örgütüne Açık Sistem Yaklaşımı". **Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi**, 24(1), 13-19.

TEZCAN, F., (2012). **Halk Eğitimi Merkezi Kurslarına Katılan Yetişkin Öğrenenlerin Güdüsel Yönelimleri (Muğla İli Merkez İlçe Halk Eğitimi Merkezi Kursları Örneği)**, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

TEZEL, Z., (2013). “Halk Eğitimi ve Kadının Sosyo-Ekonomik Gelişimine Katkısı”, **Uluslararası Türkiye- Belçika İlişkileri ve Türk Kültür- Sanatı Sempozyumu**, 03-07 Haziran, Belçika, HAKAK Yayın No: 46, 355-362.

TOROSLU, A., Saraçoğlu, M., Akcan, C., (2008). “Türkiye’de Halk Eğitimi Veren Merkezlerde Çalışan Eğitim Personelinin ve Öğrencilerin Bazı Demografik Özellikleri”. **Kamu-İş Dergisi**, Cilt:10, Sayı: 2, 137-151.

TÜRK, H.S., (1968). “Niçin Halk Eğitimi?”. **Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi**, Cilt:1, Sayı:1, 87-110.

<http://www.burdurhem.meb.k12.tr/> (Erişim tarihi: 15.07.2014).

<http://www.sabah.com.tr/Akdeniz/2013/02/22/150-yillik-alaca-dokumasi-geri-dondu>
(Erişim tarihi: 15.07.2014).

http://mevzuat.meb.gov.tr/html/26080_0.html (Erişim tarihi: 10.07.2014).

<http://kurumsal.kulturturizm.gov.tr/turkiye/genel/kulturatlasi/burdur-alacasi--burdur-bezi> (Erişim tarihi: 10.07.2014).